

Høne og Ørn
Høne og Ørn

barnebøker.no

Barnebøker for Norge

Overrettet av: Kim Sandvad West (da), Finn
Illustrert av: Wiehan de Jager

Skrevet av: Ann Nduku

Høne og Ørn / Høne og Ørn

Stranger-Johannessen (nb)

Overrettet av: Kim Sandvad West (da), Finn

Illustrert av: Wiehan de Jager

Skrevet av: Ann Nduku

Høne og Ørn / Høne og Ørn

Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreført midt av
Barnebøker for Norge (barnebøker.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons
Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

III nivå 3
• dansk / bokmål
☞ Kim Sandvad West
☞ Wiehan de Jager
☞ Ann Nduku

Engang var Høne og Ørn venner. De levede fredeligt sammen med alle de andre fugle. Ingen af dem kunne flyve.

...

Det var en gang Høne og Ørn var venner. De levde i fred med alle de andre fuglene. Ingen av dem kunne fly.

Når Ørns vinger kaster skygge på jorden, advarer Høne sine kyllinger. "Skynd jer væk fra det åbne land." Og de svarer: "Vi er ikke dumme. Vi løber."

...

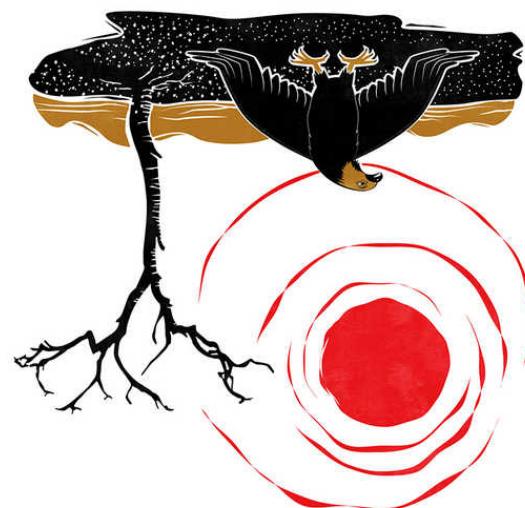
Når Ørns vinge kaster sin skygge på bakken, varsler Høne kyllingene sine: "Kom dere vekk fra den åpne plassen." Og de svarer: "Vi er ikke dumme. Vi skal løpe."

På et tidspunkt var der hungerstødt i landet. Ørn mætte gå
gå meget langt for at finde mad. Hun kom megter træet
kom tilbage. „Der må være en lettere mæde at rejse på!“
En gang var det hungerstødt i landet. Ørn mætte gå
veldig langt for at finde mad. Hun var veldig trøst da hun
Ørn.

...

sagde Ørn.

På et tidspunkt var der hungerstødt i landet. Ørn mætte
gå meget langt for at finde mad. Hun kom megter træet
tilbage. „Der må være en lettere mæde at rejse på!“
da Ørn kom tilbage næste dag, gik Høne og skrabede i
sandet, men ingen nål. Så Ørn flyd megter hurtigt ned og
fangede en af kyllingerne. Hun flyd væk med den. Sidens
den dag gør Høne altid og skrabet i sandet, når Ørn
mæder hende.

Da Ørn kom tilbage næste dag, gik Høne og skrabede i
sandet, men ingen nål. Så Ørn flyd megter hurtigt ned og
fangede en af kyllingerne. Hun flyd væk med den. Sidens
den dag gør Høne altid og skrabet i sandet, når Ørn
mæder hende.
...

Da Ørn kom igjen dagen efter, så hun Høne som roter i
sandet, men ingen nål. Så Ørn stupte lyrraskt ned,
fanget en av kyllingerne og dro av gørde med den. Sidens
den gang ser Ørn alltid at Høne roter i sanden efter
fanget, men ingen nål. Så Ørn stupte lyrraskt ned,
fanget en af kyllingerne og dro av gørde med den. Sidens
nålen nær hun dukker opp.

Efter en god nats søvn fik Høne en brilliant idé. Hun begyndte at samle tabte fjer fra alle deres fuglevenner. "Lad os sy dem sammen oven på vores egne fjer," sagde hun. "Måske kan det gøre det lettere at rejse."

...

Etter en god natts søvn fikk Høne en lys idé. Hun begynte å samle sammen fjær som hadde falt fra alle fuglevennene deres. "La oss sy dem fast utenpå fjærene våre", sa hun. Kanskje det blir lettere å reise da.

"Giv mig en enkelt dag," bad Høne Ørn. "Så kan du fikse din vinge og flyve ud efter mad igen." "Kun en enkelt dag," sagde Ørn. "Hvis du ikke kan finde nålen, må du give mig en af dine kyllinger som betaling."

...

"Gi meg bare en dag", bønnfalt Høne Ørn. "Så kan du reparere vingen din og finne mat igjen." "Bare én dag til", sa Ørn. "Finner du ikke nålen må du gi meg en av kyllingene dine som betaling."

Det var bare Ørn i landsbyen som hadde en synål, så hun begynte først å sy. Hun lagde seg et par nylelige vinger og flyt i sky. Høne lantte nålen, men ble fort trøtt av å sy. Hun la nålen i skapet og gikk for å lage mat til barna sine.

...

Ørn var den eneste i landsbyen, der hadde en nål, så hun begynte at sy først. Hun lavede et par smukke vinger til sig selv og flyt højt op over Høne. Høne lantte nålen, men hun blev hurtigt træt af at sy. Hun lagde nålen på skabet og gikk ud i køkkenen for at lave mad til sine børn.

Såne re den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Hun ba om nålen for å feste nøen fjær som hadde løsnet på turen. Høne lette i skapet. Hun lette på kjøkkenet. Hun lette på gardslassen. Men nålen var ikke å se noe steder.

...

Såne re om ettermiddagen kom Ørn tilbage. Hun spurgte kiggede i køkkenet. Hun kiggede i haven. Men nålen var løsnet sig på hendes tur. Høne kiggede på skabet. Hun etter nålen, så hun kunne fiske nogle fjer, der havde væk.

Men de andre fugle havde set Ørn flyve væk. De spurgte Høne, om de kunne lave nålen, så de også kunne lave vinger til sig selv. Snart fløj der fugle overalt på himlen.

...

Men de andre fuglene hadde sett Ørn som fløy av gårde. De ba Høne om å få låne nålen for å sy vinger til seg selv også. Snart fløy det fugler overalt under himmelen.

Da den sidste fugl afleverede nålen tilbage, var Høne der ikke. Så hendes børn tog nålen og begyndte at lege med den. Da de blev trætte af legen, efterlod de nålen i sandet.

...

Da den siste fuglen leverte tilbake nålen de hadde lånt, var ikke Høne der. Så barna hennes tok nålen og begynte å leke med den. Da de ble lei av å leke, lot de nålen ligge igjen i sanden.